

Albionia Sada

**СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА
ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК**

НАШ ЈЕЗИК

НОВА СЕРИЈА

Књ. VIII св. 7-10

БЕОГРАД 1957

СА Д Р Ж А Ј

	Страна
1. <i>А. Бешић</i> : Једна научна и практична потреба	201—204
2. <i>М. Сивановић</i> : Опредебе самосталних речи	205—225
3. <i>В. М. Мићковић</i> : Откуда Филипу Вишњићу презиме <i>Вишњић</i>	226—232
4. <i>С. Матић</i> : Једна необична употреба предлога	233—235
5. <i>И. Груић</i>: Разлика између предлога <i>због</i> и <i>услед</i>	236—241
6. <i>В. М. Мићковић</i> : О називу <i>сабља димичкиња</i>	242—245
7. <i>С. Матић</i> : О значењу: види ми се = чини ми се	246—247
8. <i>Б. К.</i> : О значењу речи „Давор“, шаро, давор ² , добро-моје! ¹	248—250
9. <i>М. С. Лалевић</i> : О појавама безавим за глаголску ренцију	251—258
10. <i>Берислав М. Николић</i> : Запосвен, запослење	259—262
11. <i>М. С. Московљевић</i> : Најзад имамо српско-руски речник	262—268
12. <i>Аница Шаулић</i> : Прилог лексици народних говора	269—285
13. Језичке поуке	286—292

У Р Е Д Б У Ј Е О Д Б О Р

Секретар Уредничког одбора — Бранислав Милановић

— Научно дело —

ИЗДАВАЧКА УСТАНОВА САН

БЕОГРАД

Слог: „Научно дело“, Београд, Вука Караџића 5.
Штампа и повез Графичког предузећа „Академија“, Београд, Космајска 28.

О ЗНАЧЕЊУ: ВИДИ МИ СЕ = ЧИНИ МИ СЕ

У петој години Нашег језика НС, у чланку „Један Вуков латинизам“ писао сам о једном значењу глагола *видети* које Вук у свом Рјечнику износи на следећи начин: „како ми се види *es scheint videtur*“ (И данас сам, у Срему, то значење чуо само у таквој конструкцији, на пример мати ће рећи детету: Како ми се види ти тражиш батина). Са примерима и на основу свог београдског језичког осећања тврдио сам да је таква употреба и код Вука и у Војводини, као и код неких писаца (већином старијих) — књижевнога порекла, то јест примљена из латинског језика. Проф. С. Георгијевић је моје мишљење побијао (у шестој години Нашег језика). Најзад је проф. Рончевић (у седној години нашег часописа), расправљив неке ствари које је Георгијевић замрсио, па је, поред осталог, и мени дао за право: и он је јасно осетио да такво значење (види ми се = чини ми се) није у општој употреби српскохрватског језика. Георгијевић је, наиме, полазећи од свог војвођанског осећања, затим од неких мојих примера из србијанских писаца закључио да је таква употреба општа и старој порекла на читавој територији нашег језика.

Али је још један, на први поглед врло лак основ имао Георгијевић за такав закључак: он је у ужој Србији, изван своје Војводине, нашао поменути црту: у Трстенику, у коме је службовао. Зато је његово закључивање сасвим оправдано и разумљиво. Полазећи од свог војвођанског осећања те употребе као живе (види, на пример како он одобрава превод немачке реченице: *ich finde die Castanien gut*, — са: Кестени ми добри виде се, Наш језик НС VI, 25), он је доиста могао помислити да сам ја погрешно кад такве употребе има и у Србији. Међутим, случај забележен у Трстенику не претставља ништа друго него само једну покрајинску особину, јер је то особина косовско-ресавског говора, у чијој се области налази Трстеник. Ту употребу (нешто

различиту од оне коју сам чуо у Срему: „ствар ми се види добра“, „види ми се да си то преплатио“ итд.) забележио сам (после свог чланка) од неколико претставника тог говора из Крушевца и његове околине, затим из јужних крајева тога говора, из Приштине и Вучитрна, најзад и из најсевернијих крајева косовско-ресавског говора: из неких пожаревачких села. Том говору припадао је и приповедач Душан Радић, из чијег сам дела навео један пример у свом првом чланку, погрешно приписујући тада и тај пример књижевном утицају, коме је био потпао и сам Вук.

Али осим што је то косовско-ресавска покрајинска црта, има ту још један занимљив изглед ствари: академик Гл. Елезовић, који ми је поменути црту потврдио за свој родни Вучитрн, налази њу у истој таквој конструкцији и у албанском језику. Пошто се албански на доста широкој линији додирује са нашим косовско-ресавским говором, онда је више него вероватно да је тај наш дијалекат ту своју црту примио из албанског језика, и да она претставља и један балканизам.

С. Мајић